

РЕШЕНИЕ

№ 8292

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10266** по описа за **2019** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Н. С. срещу решение без номер и дата на СРС, НО, 97 – ми състав, постановено по нахд № 19377/2017 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 211/11.08.2017 г., издадено от директора на РДГ, с което на касатора е наложена глоба на основание чл. 257, ал. 2 от Закона за горите (ЗГ) в размер на 1000 лева за нарушение на чл.9а, пр. 4 /издаване/ от НАРЕДБА № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, във връзка с т. VII от Заповед № 814/17.11.2015 на изпълнителен директор на ИАГ, във вр. чл. 53, ал. 6 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите. С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Правят се възражения, че АНО незаконно е определил санкционната норма по чл. 257, ал. 2 от ЗГ като такава, определяща състава на вмененото нарушение. Позволителното за сеч е издадено въз основа на одобрената горско – стопанска програма и след констатации, че няма нарушения, включително и по границите на имота, според касатора е в изпълнение на задълженията му по чл. 52, ал. 1 от Наредба № 8/2011 за сечите в горите. Прави оплакване за допуснати нарушения при съставяне на АУАН и при

издаването на НП. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на издаденото НП. Ответникът по касация, чрез упълномощения си процесуален представител, в писмена защита и в хода по същество на съдебното производство изразява становище, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на материалния закон и съдопроизводствените правила.

Представител на СГП дава становище, че касационната жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, провери валидността, допустимостта и съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС е установил фактичката обстановка, въз основа на анализ на приложените писмени доказателства и свидетелски показания. Във връзка с този извод съдът е приел, че с описаното, жалбоподателят е нарушил посочените в АУАН и НП правни норми и законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 257, ал. 2 от ЗГ. За да потвърди оспореното пред него НП, съдът е посочил, че при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на ЗАНН и ЗГ. Спазени са сроковете за издаване на НП. То е издадено от компетентно лице. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съгласно ЗАНН и са надлежно връчени на нарушителя. Не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на НП, обуславящо неговата незаконосъобразност.

От правна страна съдът е приел, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни по смисъла на закона лица, съдържат необходимите реквизити. Приел е, че е установено по безспорен начин нарушението на чл. 53, ал. б от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите във връзка с чл. 257, ал. 2 от ЗГ. Глобата е наложена в минималния законоустановен размер от 1000 лева, не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като въззивен съд е приел наложеното административно наказание за справедливо определено.

Последният извод на въззивния съд не се споделя от касационен състав. Действително има формално нарушение на изискването за комплектоване позволително за сеч № 0346643/24.01.2017 г., издадено от касатора. АНО не е обсъдил възражението на касатора за технически проблеми, във връзка с интернет връзка с ИАГ за публикуване на позволителното и приложенията към него. Дори да е форма на защитна позиция, АНО е следвало да изследва основателността на това възражение. От приложенията по административно наказателната преписка се установява, че изискуемите документи са били на разположение на касатора, което е установено на 28.01.2017 г., когато след разговор с контролиращи служители на АНО е установено, че към позволителното за сеч, тези документи не са приложени. Допуснатото нарушение е отстранено от страна

на касатора на четвъртия ден, след издаване на позволителното, а следва да се има предвид и че позволителното е със срок на действие от 27.01.2017 г.

В чл. 257, ал. 2 от Закона за горите законодателят е регламентирал, че се наказва с глоба от хиляда до пет хиляди лева, ако не е предвидено по-тежко наказание, лице, упражняващо лесовъдска практика, което издаде позволително за извършване на дейност в горските територии в нарушение на този закон или на подзаконовите актове по прилагането му. Според разпоредбата на чл. 108 от ЗГ позволителното за сеч се издава на лице, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика, при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 101, ал. 3 от същия закон.

Безспорно е установено, че касаторът е лице по чл. 108, ал. 1, т. 4 от ЗГ и като такъв е издал позволително за сеч № 0346643/24.01.2017 г. за имот с № 807020, землище на [населено място], [община] без да са качени към позволителното: технологичен план, сортиментна ведомост и карнет опис за имота.

В ЗАНН липсва легална дефиниция за „маловажен случай“ но в кой друг случай би могло да се приеме, че е приложима разпоредбата на чл. 28, ако не в този, когато степента на обществена опасност е незначителна. И тогава когато наказващият орган не се е съобразил с тази разпоредба, съдът е този който в производството по подадената жалба, с оглед на събраните доказателства, следва да се произнесе по въпроса за законосъобразността на акта. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. Тези предпоставки са комплексни и са свързани с преценката на: предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, обществено-опасните му последици, наличието на щета за държавата, респ. гражданите, наличието на други нарушения от извършителя и пр. Процесуално задължение на съда е да провери изцяло законосъобразността на издадено НП, да обсъди всички основания за въззивно обжалване, дори и да не са наведени такива, вкл. и да подложи на съдебен контрол преценката на административно-наказващия орган относно приложението на чл. 28 ЗАНН. Преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Маловажността на случая е поставена в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства, които следва да се преценяват от въззивния съд конкретно и въз основа на събраните по делото доказателства, при всеки случай на административно нарушение. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само за законосъобразност. Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл.6 от ЗАНН. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл.28 от

ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл.6 от ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 от ЗАНН и да освободи нарушителя от административнонаказателна отговорност. Касае се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл.28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. В ЗАНН законодателят не е дал легална дефиниция на понятието „маловажен случай“, затова на основание чл. 11 от ЗАНН субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС: преценката на административно наказващият орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. В тази връзка съдът приема, че това нарушение е първо за касатора и респективно се явява инцидентно за него, независимо, че такова обстоятелство не е отразено нито в АУАН, нито в НП, тъй като по делото няма доказателства, няма дори данни за противното, а и не са произтекли значителни вредни последици от нарушението. Дори наложена в минимален размер се явява несъразмерна по отношение на нарушението, независимо от формалния му характер. Следва да се отчете липсата на други нарушения, за каквито АНО не споменава и отстраняването на нарушението при наличието на валидни документи, с които касаторът е разполагал при издаване на позволителното. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият касационен състав приема, че в случая са налице предпоставките за квалифициране на процесното нарушение като „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Жалбата се явява основателна, а решението на въззивния съд, като краен извод незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено и отменено потвърденото с него наказателно постановление.

По изложените съображения, XX касационен състав на АССГ

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение без дата и номер, постановено по н.а.х. дело № 19377/2017 г. на СРС, НО, 97 - ми състав и вместо него постанови:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 211/11.08.2017 г., с което на И. Н. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева на основание чл.257, ал.2 от Закон за горите, за нарушение на чл.9а, пр. 4 /издаване/ от НАРЕДБА № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, във връзка с т.VII от Заповед № 814/17.11.2015 на изпълнителен директор на ИАГ, във вр. чл. 53, ал. 6 от Наредба № 8 от 05.08.2011 г. за сечите в горите.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове 1.

2.

